

των ξένων. Καθ' ὅλην τὴν ὁδοιπορίαν αὐτῶν οὐ μόνον οἰκήματα
 ἀλλὰ καὶ σιτηρέσια παντοῖα προσεφέροντο εἰς τοὺς πόδας αὐτῶν
 ἐν ἐκάστῳ σταθμῷ. Τὰ οὕτω χορηγούμενα σιτηρέσια ἕνεκα τῆς
 ἀσφαλείας τῶν παρακολουθούντων ἰθαγενῶν ἐβάρυνον οὐκ ὀλί-
 γον τὸν λαὸν καὶ ἰδίως τοὺς πτωχοὺς ὄρεινους ἀναγκαζομένους
 νὰ φέρωσιν ἱκανὰ πρόβατα, ὄρνιθας, ἄρτον, τέϊον, κώνους σακχά-
 ρου, γαλλικὰ κηρία, ὦκ, βούτυρον, μέλι, κριθὴν τῶν ἵππων καὶ
 ἄλλων καὶ ἄλλα πλείστα. Ἀλλ' ἡ διαταγὴ τοῦ Σουλτάνου ἦτον
 ἀντιρρητος, ὅτι δηλ. πάντα ταῦτα ὄφειλον νὰ δίδωνται τοῖς
 ἀσφαλιχταῖς ἀνεξόδως, διὸ μόνον ἰκέτευον αὐτοὺς νὰ μὴ παρ-
 αλείψωσι τὴν διαμνην τῶν εἰς τὰς ἄνω κοιλάδας, ὧν οἱ κάτοικοι
 ἦσαν πένητες δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ τοὺς διατηρήσωσι ἐπὶ μα-
 κρῶν.

Τὸ περιεγώτερον εἶναι ὅτι ἐδέησε κατ' ἀρχὰς νὰ κάμουν νὰ
 ἀποδώσωσι αἱ Μαυριταναὶ ἀρχαὶ μὲ ὅσον ἕνεστιν εὐληπτον εἰς
 τὴν τῆς τῶν σκοπὸν τῆς ἀποστολῆς. Δὲν ἦτο διόλου φρόνι-
 μος νὰ ἀποδώσωσι αὐτὴν εἰς ἀπλὴν περιέργειαν, καὶ ὡς ἐλθόν-
 τας ὅπως ἐξετάσωσι τὰ φυτικά τοῦ Μεγάλου Ἄτλαντος προϊόν-
 τας, διότι τοῦτο πάραυτα ἤθελεν ἐκληφθῆ ὡς πρόφασις καλύ-
 πτουσα ἐπαρίστερόν τινα σκοπὸν. Ἄν ἦτον εἰς μόνος ἀρκετὰ ἄ-
 λων ὅπως ἐκτεθῆ εἰς κίνδυνον μακρᾶς ὁδοιπορίας, ἔστω ἄλλ'
 τρεῖς ἄνδρες ἐκυριεύθησαν ταυτοχρόνως ὑπὸ τοιαύτης μα-
 κρᾶς θὰ ἦτο ἀκατανόητον. Ἐὰν ὅπως ἐξηγήσῃ τὴν ἀπορίαν αὐ-
 τῶν ταύτην ὁ Κυρ. Χοῦκερ, ὡς διευθυντῆς μεγάλου ἐθνικοῦ κα-
 τήματος, τῶν Κήπων τοῦ Κιοῦ ἐν Λονδίῳ, ἔλεγεν αὐτοῖς
 ὅτι ἀπῆρχετο πρὸς πλουτισμὸν καὶ εἰσαγωγὴν σπανίων καὶ
 ἀκριβῶν φυτῶν, πάλιν καὶ τοῦτο δὲν θὰ ἐλάμβανε καλλιτέραν
 ἰδέαν' οὕτω λοιπὸν ἐβιάσθησαν νὰ εἴπωσιν ὅτι ἡ Σουλτάνα
 ἡ Ἀγγλίς εἶχε θαυμασίους παραδείσους, ἐν οἷς ἐφύοντο φυτὰ
 ἀσυνήθιστα ἐξ ἀπασῶν τῶν χωρῶν τῆς ὑψηλῆς ἐξαιρουμένου
 Μεγ. Ἄτλαντος, καὶ ὅτι ἡ Α. Μ. ἐπεμψε τὸν Χοῦκερ καὶ
 ἄλλους μετ' αὐτοῦ ὅπως συλλέξωσι καὶ μεταφέρωσι τὰ ἐκ εἰ σε
 ἰσχυρὰ κὸ με νὰ οὔτε αὐτῶ ὅμως ἡ πρόφασις ἤρκει, διότι ἀδύ-